

inquietud

PUBLICACIÓ QUINZENAL D'ESQUERRA

Sortirà els dissabtes

Redacció i Administració: La Unió Liberal

Preu de subscripció: 2'50 pessetes semestre

Número solt: 20 cèntims

L'anònim

Que diríem d'un document comercial sense signar? Senzillament, que és nul, que no té cap valor, que és insolvent.

Doncs en la vida pública, quan es vol ofendre i embrutar a algú i hom es veu impotent i mancat de raó, se sol descarregar tota la bilis amagant-se sota l'anònim; és l'últim recurs dels vençuts i dels covards; és l'arma dels traïdors.

Tant si és per mitjà de lletra com en fulles o periòdics, l'anònim és sempre repugnant. L'home que no té la dignitat de signar el què escriu quan acusa, és una nosa i no té cap dret a perjudicar els ciutadans amb els seus entreteniments.

Els que actuaven en la política vella, l'anònim — «el m'han dit» — era el seu recurs; era l'arma que embrutava uns i altres; hom deia el que era i el que no era, esdevenint la lluita d'ideals en un safareix d'aigua bruta on no quedava ningú sense màcula, única manera de que s'aguantés el caciquisme.

Amb la premsa passava igual; es feia un periòdic que semblava sortir de les ombres; els articles anaven sense signar; a vegades algun pseudònim difícil d'esbrinar, i el periòdic neixia i moria a conveniència del caci.

En el temps actual, després d'haver caigut el teló de la farsa, es preten seguir la comèdia: hom diu, però no afirma; hom treu els drapets al sol sense ensenyar la cara.

Què pretenen? Senzillament, que el poble s'apassioni i es baralli per a poder ressuscitar el caciquisme i entrar oportú com a redemptor.

L'home pot tenir l'ideal que vulgui; que sempre serà digne si te la sinceritat d'exposar les seves conviccions; més si, al contrari, s'adapta a les circumstàncies i l'ideal el fa servir com marca de fàbrica per a passar mercaderies tarades, llavors és un oportunista, és dir, un destorb per l'avenç dels pobles.

Per això sempre que us vingui a les mans un periòdic on els que el fan sembla que pretenen mantenir-se a l'ombra, desconfieu d'ells, puix que fan com aquell caçador que atissa els gossos perquè li portin la caça; igual pretenen amb vosaltres.

He dit abans que ha caigut el teló; per tant, s'ha acabat la comèdia. Trucs de còmic dolent, no; el que es cregui haver obrat amb dignitat, que es tregui la careta del comediant i que baixi al públic a defensar la seva actuació. Nosaltres serem els primers a donar-li la raó, si la té.

CUCH

La persecució comunista a Europa

La persecució de que són objecte els comunistes a Europa, sembla talment que sigui quelcom natural, lògic, digníssim, heroic i sobre tot humanitari. Extraordinàriament humanitari.

Fa poc temps, la gent sensata, la gent de l'ordre, els panxistes de tot el món, s'esgarriaven de la persecució, inventada per la fòbia dels pastors d'aquests ramats, de que eren objecte els catòlics a Rússia. Fins es demanava que intervingués en aquest afer la Societat de les Nacions. Els blasmes llançats contra Rússia semblaven renecs. En canvi, els renecs de Rússia semblaven poesies. S'inventaren màrtirs i uns quants protestaren en nom de tot-hom. Ells eren tot el món.

Avui, en canvi, que els governs d'una bona part de nacions europees i especialment el govern francès «socialista», es dediquen a la persecució dels comunistes, tota aquesta gent que trobaven injustes les persecucions i parlaven d'humanitarisme, callen. Ja no s'esgarriuen. Ja tota aquella premsa que s'aixecava menaçadora, amb acusacions que no podien justificar però que els feien «ben veure», s'arroseguen com llimacs, limitant-se a donar noves i més noves de detencions fetes sense cap acusació ferma que pugui justificar-les; per suposicions, unes vegades, i altres ni així.

A França el govern «socialista» abusa tant de la caça del comunista, que ésser treballador ja resulta un perill. El govern francès està convençut, però, que cada obrer porta dintre seu un comunista; d'altra manera no comprenem el seu procedir. Creiem senzillament que comet un atemptat contra el lema d'aquells republicans que repetirien avui aquella gesta que donà llum a Europa.

Espanya no és pas tampoc un mirall en aquest aspecte. Fa poc han estat detinguts, entre altres comunistes de Barcelona, Joaquim Maurín i «David Rey». «Causes? «Detenció governativa». Això és tot el que hem pogut saber.

Es hora ja d'acabar amb aquest procedir. Si tots els governants haguessin passat gana i suat alguna camisa, el comunisme no els espantaria.

ROBESPIERRE

Cal fer un esforç comú

La Humanitat està passant per un dels períodes de més forta decadència espiritual.

Les forces reaccionàries, acoplades en un front únic, s'imposen; trepitgen drets i llibertats aconseguides pel poble en el transcurs de les lluites de tot temps.

La llibertat de pensament i consciència, per la que tan aferriçadament lluitaren els homes del segle passat, ha devingut a ésser un fet episòdic de l'història, degut a la poca fermesa amb que nosaltres fem valer aquest dos valors conquerits pel poble.

La puixança d'aquesta força reaccionària és deguda a la poca conseqüència en la defensa dels ideals liberals. L'ideal mai no decau; és l'home el que, pel contacte amb ells, entregant-se al pur materialisme i a la indiferència, qui dona braç al reaccionarisme per imposar se per mitjà de la força i la brutalitat.

A seguir per aquest camí, l'obra emanada del progrés en les idees que les lluites de totes les èpoques aconseguiren per a lograr una societat més lliure i més humana, s'enderrocarà completament i normes inhumanes i inquisitorials tornaran a ésser base d'una nova i ancestral civilització.

Tot home que senti bategar en son cor el noble sentiment de responsabilitat envers els ideals, ha de fer un esforç suprem. Una raó d'humanisme s'imposa per damunt de tot personalisme i de tot bandera: és la defensa de la llibertat. És l'única manera de defensar els ideals i sortir victoriosos; però també devem filtrar-los en el cor del poble fent li sentir els anhels de llibertat, i quan el poble estigui saturat d'ells, reclamant els drets perduts i arborant la bandera símbol dels nostres somnis, l'implantarem altra volta en tots els pobles com a verdader símbol de la llibertat novament conquerida.

MANUEL FABREGAT

Inquietud

Es de venda a la Parada de Llibres
GURGUÍ